

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਜੇ.ਜੇ

ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਣੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 8647

17 ਮਾਰਚ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਤੀ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ—ਡੀਐੱਮਸੀਐਚ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ/ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ! t—ਬਾਹਰਲੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ - 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ DMCH ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ —ਬਾਹਰਲੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੈ- ਗੰਭੀਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ 12 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 2004 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 20 ਮਾਰਚ, 2004, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਉਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 24 ਘੰਟੇ ਮਾਰਚ, 2003, 13 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ 19 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 24 ਜੂਨ, 2003 ਤੋਂ 10 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਹਸਪਤਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, , 2004. This regard ਵਿੱਚ respondents5 ਦਾ ਐਕਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਾਰਨ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਿਡਨੀ ਫੇਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ.

(ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਐਸ.

ਬੀਐਸ ਚਾਹਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਰੇਸ ਪੀ-4 ਅਤੇ ਪੀ-5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਸਮਰਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਮਾਸਟਰ ਸੀ। 10 ਨਵੰਬਰ 1999 ਨੂੰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੇ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। 20 ਫਰਵਰੀ 2005 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ/ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਲਈ ਸਾਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਤੋਂ P-3 ਕ੍ਰਮਵਾਰ 5 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਤੋਂ 29 ਜਨਵਰੀ, 2003, 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਤੋਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਅਤੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਚਿਤ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਕੋਲ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਖਰਚ I ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਸ੍ਰ. ਨੰ.	ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਿਆਦ	ਦੀ ਰਕਮ	ਡਿਸਪੈਚ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਮਿਤੀ
1	1-1-2003 ਤੋਂ 24-2-2003 ਤੱਕ 13-3-2003 ਤੋਂ 19-5-2003 ਤੱਕ	31,147.00	625/15-7-2003
2	24-6-2003 ਤੋਂ 10-2-2004 ਤੱਕ	52,572.00	805/12-5-2004
	ਖਰਚੇ ਗਏ	ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ	
1	25-2-2003 ਤੋਂ 12-3-2003 ਤੱਕ	29,212.00	624/15-7-2003
2	16-3-2004 ਤੋਂ 20-3-2004 ਤੱਕ	9,260.00	813/26-5-2004

(3) ਕਿਉਂਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1525 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 27 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:—

“ਮੌਜੂਦਾ:

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.

ਇਸ ਵਿਚ ਪੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੱਸਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, Annexure P/4 ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਡੀਐਸ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ। ਏਪੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ।

ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਨ.ਡੀ. 1255 ਦਾ 2005 ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਬਲਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 5) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 4 - ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਅਤੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਅਦਾਇਗੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵਾਰ P-4 ਅਤੇ P-5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਨਾਲ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2,4,5 ਅਤੇ 6 ਨੇ ਕੁਲਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵੋਕ) ਓ/ਓ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (SE), ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਉਪਰੋਕਤ ਆਊਟਡੋਰ ਅਤੇ ਇਨਡੋਰ ਇਲਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। 29,212 ਅਤੇ ਰੁ. 9,260 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਨਡੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 23907 ਅਤੇ ਰੁ. 6,252 ਸਰਕਾਰ/ਏਮਜ਼ 'ਤੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ, - ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 5/50-2000 Voc (3) ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 2005 ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 5/50-2000 Voc (3) ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ RI ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਬਿੱਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਪੀਜੀਆਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਏਮਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ। ਜਿਹੜੇ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਰਕਮ 31147 ਅਤੇ ਰੁ. 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ 24 ਫਰਵਰੀ, 2003, 13 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ 19 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 24 ਜੂਨ, 2003 ਤੋਂ 10 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਗਏ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ 52572 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ। 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-6 ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਾ ਦੇਣ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਏਮਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇੰਨੀ ਖਰਾਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਰਾਲਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 70 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜੋ ਕਿ ਸਮਰਾਲਾ ਤੋਂ ਮਹਿਜ਼ 35 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਐਮਰਜੈਂਸੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਅਤੇ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (3) ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਮਜ਼/ਪੀਜੀਆਈਐਮਈਆਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਵਿਚ ਦਰਜ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-6 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿੱਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(8) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੁਸ਼ਦ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇਨਡੋਰ ਅਤੇ ਆਊਟਡੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। 31147 ਅਤੇ ਰੁ. ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ 52572 ਅਤੇ ਰੁ. 29212 ਅਤੇ ਰੁ. 9260 ਇੰਡੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਡੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 23907 ਅਤੇ ਰੁ. 6252 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, 29212 ਅਤੇ ਰੁ. 9260 ਸਰਕਾਰੀ/ਏਆਈਐਮਐਸ ਦਰਾਂ 'ਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ- ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ, ਅਰਥਾਤ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ/ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- (1) 2006 (1) ਆਰਐਸਜੇ 146
- (2) 2006 (4) RSJ 66
- (3) 2004 (1) ਆਰਐਸਜੇ 283

(11) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ 12

ਮਾਰਚ, 2003 ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 2004 ਤੋਂ 20 ਮਾਰਚ, 2004 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਬੰਧ P-6 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ 24 ਮਾਰਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। , 2003, 13 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ 19 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 24 ਜੂਨ, 2003 ਤੋਂ 10 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਹਸਪਤਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(12) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

(13) ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਕੇਸ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਅਤੇ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਮਜ਼/ਪੀਜੀਆਈਐਮਈਆਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਮਰੀਜ਼ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਏਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਏਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਸਫਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੋਏ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(14) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਡਨੀ ਫੇਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਾ I I ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ

ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(15) ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਪਗਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ। ਅਨੁਬੰਧ P-4 ਅਤੇ P-5 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(16) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜੋ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ
ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀ. ਐਮ. ਐਲ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਈ ਡੀ ਬੀ ਆਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19406

4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226— ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ 1 ਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ — ਐੱਸ. 13(4) ਅਤੇ 14—ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਏ ਸੀਟੀ, 1985— ਬੀਆਈਐੱਫਆਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 1985 ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 18 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ— ਬੀਆਈਐੱਫਆਰ ਆਈਡੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਅਧੀਨ 17(3) ਅਤੇ IDBI ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਰੀਹੈਬਲੀਟੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ— ਏ. ਏ. ਆਈ. ਐੱਫ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ BIFR ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ BIFR ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ SLP ਵਾਪਸ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਕੇ BIFR ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ